854/10

Den 8. november 2010 blev i sag nr. 77.528:

xxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at udbetale godtgørelse for varigt mén efter et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Forsikringen giver ret til udbetaling af godtgørelse for varigt mén, hvis et ulykkestilfælde medfører varige gener svarende til en méngrad på mindst 5 %.
Af klagerens skadeanmeldelse af 17/3 2009 fremgår bl.a.:

"**Ulykken**
Hvornår skete ulykken?
Dato: 22.01.1990 kl. 14:00
…
Hvordan skete ulykken?
Jeg var ude at ride på min hest, da den pludselig satte i galop og løb så tæt forbi et vejskilt, at jeg blev revet af og brækkede mit højre fodled. Hesten blev forskrækket af støj.
…
Lægebehandling m.v.:
Hvilke legemsdele er beskadiget ved ulykken?
Højre ankel.
…
Her kan du skrive, hvis du har yderligere oplysninger omkring dine helbredsforhold:
Siden 2003 tiltagende generet af smerter og gangbesvær i højre fodled. Røntgen af højre fodled viser udtalte slidgigtforandringer. Forsøger i første omgang med Glucosamin. I 2006 er det så slemt at jeg undersøges hos ortopædisk overlæge, som finder indikation for arth-

roscopi. Denne foretages, men er mislykket. Herefter operation med stivgørelse af højre fodled. Operationen har hjulpet meget på mine smerter, mens jeg stadig er gangbesværet. Ved seneste kontrol på … Kommunehospital den 13/03 2009 mener overlægen at der er en méngrad på 15%."

Af journaludskrift fra Ortopædkirurgisk afdeling fremgår bl.a.:

"FORUNDERSØGELSESNOTAT
300107
…
HENVISNINGSÅRSAG
Henvist af e.l. under diagnosen fraktur malleoli dx. seq.

AKTUEL SYGDOM
Pådrog sig fraktur af begge malleoler i 1990, behandlet på … Sgh. med gipsbandage.
Havde efterfølgende en periode uden gener fra ankelleddet, men herefter er der gradvist kommet tiltagende smerter i ankelleddet og tiltagende bevægeindskrænkning.
Har nu svært ved at gå længere ture og har også problemer med at gå på ujævnt terræn.
Anklen hæver ved tiltagende bevægelse/belastning. Ang. at foden kan have dobbelt tykkelse om aftenen.
Har ikke egentlig instabilitetsgener eller aflåstning."

Klageren har i klageskrivelse af 28/12 2009 til nævnet redegjort for sagen således:

"**Klage over Codans afslag for udbetaling af forsikring på grund af forældelse**

Codan Forsikring har den 1. december 2009 fastholdt deres afgørelse af 27. marts 2009, hvor de har meddelt afslag på udbetaling af ulykkesforsikring på grund af forældelse i medfør af forsikringsaftalelovens § 29. Ulykken er anmeldt til Codan den 17. marts 2009.

Der er tale om et ulykkestilfælde den 22. januar 1990, hvor forsikringstageren falder af en hest og brækker højre fodled. Først den 13. marts 2009 bliver forsikringstagerens tilstand konstateret som stationær efter operation den 10. marts 2008, ligesom der konstateres varige mén som følge af bruddet den 22. januar 1990.

Sagsfremstilling

Den 22. januar 1990 falder forsikringstager af en hest og brækker højre fodled, som bliver konstateret ved røntgenfotografering på … Sygehus, hvor benet bliver lagt i gips.

Efter gipsen blev fjernet har forsikringstager ingen gener efter bruddet, før hun i 2003 mærker nogle stikkende smerter i højre fodled.

Den 15. maj 2003 bliver forsikringstager igen røntgenfotograferet i højre fodled, hvor der konstateres slidgigtsforandringer.

Den 26. maj 2003 bliver forsikringstager undersøgt af rheumatolog …, hvor der konstateres hævelse omkring højre fodled, hvorfor forsikringstager bliver behandlet med glucosamin.

Efter behandling med glucosamin er forsikringstager ikke længere generet af smerter i højre fodled, før forsikringstager igen i 2006 igen mærker smerter i højre fodled.

Den 6. september 2006 bliver forsikringstager undersøgt på … Sygehus, hvor ortopædkirurgisk overlæge henviser forsikringstager til behandling ved speciallæge ved ortopædkirurgisk afdeling på … Sygehus.

Grundet lang ventetid bliver forsikringstager omvisiteret til privathospitalet … i ...

Den 19. september 2007 bliver forsikringstagers højre fodled undersøgt på privathospitalet … i … ved overlæge …, som konkluderer, at der er indikation for operation.

Den 5. oktober 2007 bliver forsikringstager opereret i højre fodled på privathospitalet … i ...

Den 23. oktober 2007 konstateres det på privathospitalet … i …, at der fortsat er betydelig hævelse og ømhed i højre fodled, og forsikringstager henvises til ortopædkirurgisk afdeling på … Kommunehospital.

Den 17. januar 2008 bliver forsikringstager undersøgt af overlæge … ved ortopædkirurgisk afd. på … Kommunehospital. Overlæge … beslutter sig for at forsikringstager igen skal opereres i højre fodled. Det konkluderes, at skaden i højre fodled skyldes bruddet i fodleddet den 22. januar 1990.

Den 10. marts 2008 bliver forsikringstager opereret i højre fodled ved ortopædkirurgisk afd. på … Kommunehospital. Fodleddet bliver gjort stift, og forsikringstager får højre fodled lagt i gips.

Den 24. april 2008 bliver gipsen skiftet.

Den 5. juni 2008 bliver gipsen fjernet.

Den 13. marts 2009 konkluderer overlæge …, at der ved operationen ikke kan gøres mere for at bedre forsikringstagerens tilstand.

Den 17. marts 2009 fremsender forsikringstager anmeldelse til forsikringsselskabet Codan.

Den 27. marts 2009 afslår Codan at udbetale forsikring på grund af forældelse.

Den 2. april 2009 klager forsikringstager over afslaget.

Den 1. december 2009 fastholder Codan sin afgørelse.

Den 28. december 2009 fremsender forsikringstager klage over Codans afgørelse til Ankenævnet.

Forældelse

Skaden er indtruffet ved ulykke den 22. februar 1990, men eftersom bruddet af højre fodled ikke umiddelbart resulterede i en varig skade, og forsikringstager burde ikke have indset, at et brækket fodled ville kunne medføre en varig skade, løber fristen fra det tidspunkt, hvor der har vist sig sådanne skadelige følger.

Forsikringstageren oplever ingen smerter eller gener i højre fodled før i 2003, hvor hun bliver undersøgt og behandlet med glucosamin, som tager smerterne, og forsikringstageren har på dette tidspunkt ingen forventning om, at skaden vil resultere i varige mén.

Igen i 2006 mærker forsikringstageren endnu engang smerter i fodleddet, hvor smerterne løbende tager til og forværrer forsikringstagerens helbredsstilstand. Hun bliver undersøgt og henvist til speciallæge, hvor hun bliver undersøgt og opereret i efteråret 2007. Operationen har ikke en forventelig effekt, så forsikringstager bliver henvist til anden overlæge, som i 2008 undersøger og opererer forsikringstageren. Forsikringstageren bliver først bekendt med, at skaden har medført varige mén til den afsluttende kontrol den 13. marts 2009.

Forsikringstagerens tilstand har ikke været stationær før den afsluttende kontrol den 13. marts 2009, hvor erstatningen tidligst på dette tidspunkt kan opgøres, og hvor der konstateres, at der er tale om varige mén som følge af bruddet forårsaget den 22. januar 1990, og yderligere lægelig behandling ikke kan forventes at føre til en bedring.

Tidligere afgørelse

I AKF 37.878 (FED 1996.1192) fandt Ankenævnet, at sikrede først efter en behandling i slutningen af 1993 blev bekendt med, at der kunne være krav i forbindelse med en knæskade i 1983. Kravet var derfor tidligst forfaldet i begyndelsen af 1994.

I AKF 40.101 (FED 1997.1437) udtalte Ankenævnet, at der 9 år efter en ulykke endnu var uvist, om sikrede ville få varige mén, og et eventuelt erstatningskrav kunne derfor ikke anses for forfaldet, og dermed heller ikke forældet.

I AKF 40.539 (FED 1997.1501) var sikrede ude for et fald i 1985, og hun blev opereret for ryggener som følge heraf i 1988. I 1994 indtrådte en forværring af generne, og skaderne blev anmeldt til forsikringsselskabet i juni 1995. Ankenævnet udtalte, at sikredes tilstand ikke tidligere havde været stabil, og at erstatningen derfor tidligst kunne opgøres endeligt i 1994.
Kravet var derfor ikke forældet. En lignende afgørelse findes i AKF 37.856 (FED 1997.1502).

I FED 1999.1885 kunne et krav på mererstatning først anses for forfaldet efter en operation ca. 3 år efter ulykken.

I FED 1999.1209 var forældelsen ikke indtruffet efter den 2-årige frist, da forsikringstageren først 3 år efter ulykken blev bekendt med, at der var tale om varigt mén.

I ANK 58.828 fandt Ankenævnet at klagerens skade er opstået ved et ulykkestilfælde den 24. oktober 1997, hvor genoptræningen afsluttedes medio januar 1999, og at klagerens krav på erstatning herfor ikke er forældet i henhold til den 2-årige forældelsesfrist på anmeldelsestidspunktet den 29. maj 2001.

I ANK 57.071 fandt Ankenævnet, at klagerens eventuelle krav på erstatning som følgerne efter uheldet inden 21. april 1996 i henhold til den tegnede ulykkesforsikring ikke er forældet i henhold til den korte forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. Skaden blev anmeldt den 10. august 2000.

Konklusion
Forsikringstager har tidligst burde indse, at den påførte skade vil medføre varige mén ved den afsluttende kontrol den 13. marts 2009, hvor overlæge … har afsluttet behandlingen af forsikringstagerens højre fodled.

Forældelsesfristen kan derfor tidligst regnes fra den 13. marts 2009. Forsikringstageren anmelder skaden til Codan den 17. marts 2009."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 21/1 2010 til nævnet bl.a. anført:

"På baggrund af nærværende klage til Ankenævnet har Selskabet endnu engang taget sagen op til revurdering, men dette har ikke givet anledning til ændret stillingtagen.

Skader, der er omfattet af forsikringen, skal hurtigst muligt anmeldes skriftligt til Codan. Dette fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt. 7.

Det fremgår endvidere af forsikringsbetingelsernes punkt 6, at forsikringen ikke dækker følger, der viser sig senere end 5 år efter, at ulykkestilfældet er indtrådt.

Af forsikringsaftalelovens § 29 fremgår det, at et krav forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Vores kunde havde først en periode uden gener, hvorefter der kom gradvist forværring. Da vores kunde i 2003 får konstateret slidgigt i foden, var hun i hvert fald senest på dette tidspunkt klar over, at hendes skade mange år efter stadig gav gener, og at kravet derfor forfaldent.

Kravet ville således efter den 2-årige forældelsesfrist senest have været forældet i 2005.

Under alle omstændigheder ville vores kundes krav på erstatning være forældet efter 5 års reglen i forsikringsaftalelovens § 29.

Af journalmaterialet fra … Sygehus fremgår det, at vores kunde i 1990 fik en fraktur, som blev behandlet med gipsbandage og vores kunde efterfølgende havde en periode uden gener, hvorefter der gradvist tilkom forværring.

På baggrund heraf samt skadens karakter vurderer vores lægekonsulent vores kundes tilstand til at være stationær ca. 6 måneder efter skadestidspunktet, idet yderligere helbredelse i det *umiddelbare forløb* på dette tidspunkt ikke længere kan forventes.

Vores kunde fik den primære lægebehandling i 1990 og anmeldte det først til selskabet i 2009, det vil sige godt 19 år efter. Vores kundes krav må således anses for at være forældet i medfør af forsikringsaftalelovens 5-årige forældelsesfrist.

Vi henviser venligst til AK 74.856, AK 75.101 og AK 63.111

Vi må således fastholde, at vores kundes krav er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Selskabet skal endeligt oplyse, at vi ikke har taget stilling til, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem vores kundes skade for knap 20 år siden og hendes nuværende tilstand, idet det ikke har været muligt at foretage en sådan vurdering ud fra det modtagne journalmateriale som omhandler perioden fra 2007 og frem."

6. 77.528

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag, herunder de lægelige oplysninger, finder nævnet, at klagerens eventuelle krav må anses for at være forældet på anmeldelsestidspunktet i marts 2009, jf. såvel den tidligere som den nugældende § 29 i forsikringsaftaleloven. Allerede derfor kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann